

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 305

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 mai 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
218.		389.	
— Lege privind organizarea și funcționarea Poliției Române.....	1–8	— Hotărâre privind trecerea unor terenuri, proprietate privată a statului, din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Agenției Naționale pentru Locuințe.....	12–13
325.		394.	
— Decret pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea Poliției Române.....	8	— Hotărâre privind trecerea unui imobil din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a statului și în folosința gratuită a Agenției Naționale pentru Locuințe.....	14–15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 132 din 18 aprilie 2002 cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române	9–11	407.	
		— Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2002 pentru lucrările de construcție la așezământul monahal de la Mănăstirea Nicula din județul Cluj și la Catedrala Ortodoxă din Cluj-Napoca.....	16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.347/2001. — Hotărâre privind atestarea domeniului public al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Bacău	11		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind organizarea și funcționarea Poliției Române

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Poliția Română face parte din Ministerul de Interne și este instituția specializată a statului, care exercită atribuții privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice, în condițiile legii.

Art. 2. — Activitatea Poliției Române constituie serviciu public specializat și se realizează în interesul persoanei, al comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.

Art. 3. — În îndeplinirea misiunilor care îi revin Poliția Română cooperează cu instituțiile statului și colaborează cu asociațiile și organizațiile neguvernamentale, precum și cu persoanele fizice și juridice, în limitele legii.

Art. 4. — (1) Poliția Română se organizează corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării.

(2) Poliția Română se poate organiza și conform specificului unor sectoare ale economiei naționale — transporturi feroviare, aeriene, navale — sau al unor obiective economice și sociale, în funcție de importanța și de numărul acestora.

(3) Unitățile de poliție se înființează prin ordin al ministrului de interne.

CAPITOLUL II

Organizare și funcționare

SECȚIUNEA 1

Structura organizatorică

Art. 5. — Poliția Română are următoarea structură organizatorică:

a) Inspectoratul General al Poliției Române;

b) unități teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române, Direcția generală de poliție a municipiului București și inspectoratele județene de poliție;

c) instituții de învățământ pentru formarea și pregătirea continuă a personalului;

d) alte unități necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice poliției, înființate potrivit legii.

Art. 6. — În cadrul Poliției Române funcționează Corpul Național al Polițiștilor, persoană juridică de drept public, ale cărei atribuții sunt stabilite prin legea privind statutul polițistului.

Art. 7. — Inspectoratul General al Poliției Române este unitatea centrală a poliției, cu personalitate juridică și competență teritorială generală, care conduce, îndrumă și controlează activitatea unităților de poliție subordonate, desfășoară activități de investigare și cercetare a infracțiunilor deosebit de grave, circumscrise crimei organizate, criminalității economico-financiare sau bancare, a altor infracțiuni ce fac obiectul cauzelor penale aflate în supravegherea Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și orice alte atribuții date în competența sa prin lege.

Art. 8. — (1) Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general numit prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(2) Inspectorul general este ajutat de adjuncți numiți de către ministrul de interne, la propunerea sa, cu consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

Art. 9. — (1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române funcționează Consiliul Superior, denumit în continuare *Consiliu*, constituit din inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române, adjuncții inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, șefii direcțiilor generale și ai direcțiilor din Inspectoratul General al Poliției Române, 5 șefi ai unităților

teritoriale ale poliției, desemnați prin rotație în fiecare an, președintele Corpului Național al Polițiștilor și rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

(2) Consiliul se întrunește o dată pe trimestru sau ori de câte ori este nevoie, sub conducerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române. Consiliul analizează și hotărăște activitățile Poliției Române conform strategiei Ministerului de Interne. Hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi. Hotărârile Consiliului se aduc la îndeplinire prin grija inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Desemnarea nominală a membrilor Consiliului și funcționarea acestuia se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 10. — În aplicarea legii inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, la elaborarea cărora consultă Corpul Național al Polițiștilor și Consiliul.

Art. 11. — Inspectoratul General al Poliției Române are în structura sa organizatorică direcții generale, direcții, servicii și birouri, înființate prin ordin al ministrului de interne, în limita fondurilor la dispoziție.

SECȚIUNEA a 2-a

Unități teritoriale din subordinea Inspectoratului General al Poliției Române

Art. 12. — (1) În municipiul București se organizează și funcționează ca unitate cu personalitate juridică Direcția generală de poliție a municipiului București, condusă de un director general, ajutat de adjuncți.

(2) În județe se organizează și funcționează, ca unități cu personalitate juridică, inspectorate de poliție, conduse de un inspector-șef, ajutat de adjuncți.

(3) Directorul general al Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectorii-șefi ai inspectoratelor de poliție județene sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor și cu avizul consultativ al prefectului.

Art. 13. — (1) În cadrul Direcției generale de poliție a municipiului București se organizează și funcționează unități de poliție ale sectoarelor, corespunzător organizării administrativ-teritoriale a acestuia.

(2) În fiecare sector se organizează și funcționează secții de poliție. Numărul acestora se stabilește prin ordin al ministrului de interne, în funcție de întinderea teritoriului, numărul populației, de numărul și importanța obiectivelor economice, sociale și politice.

Art. 14. — (1) În municipii și orașe funcționează poliții municipale și orașenești, iar în comune, posturi de poliție.

(2) În municipii pot fi înființate secții de poliție, iar în comunele cu sate și cătune dispersate pot fi înființate birouri de poliție, potrivit criteriilor prevăzute la art. 13 alin. (2).

Art. 15. — (1) În structura organizatorică a Poliției Române pot fi înființate și alte unități pentru prevenirea și combaterea infracționalității.

(2) Numărul, competența și structura organizatorică ale acestor unități se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(3) Șefii unităților organizate în condițiile alin. (1) și (2) sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului de interne.

Art. 16. — (1) Atribuțiile și structura organizatorică ale Inspectoratului General al Poliției Române, Direcției generale de poliție a municipiului București și inspectoratelor de poliție județene se stabilesc prin regulamente de organizare și funcționare.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției Române se aprobă de ministrul de interne, iar cele ale unităților teritoriale, de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române.

SECȚIUNEA a 3-a

Autoritatea teritorială de ordine publică

Art. 17. — (1) La nivelul municipiului București și al fiecărui județ se organizează și funcționează autoritatea teritorială de ordine publică, organism cu rol consultativ, a cărui activitate se desfășoară în interesul comunității.

(2) Autoritatea teritorială de ordine publică este constituită din șeful Direcției generale de poliție a municipiului București sau al inspectoratului de poliție județean, un reprezentant al Corpului Național al Polițiștilor, subprefect, 6 consilieri desemnați de Consiliul General al Municipiului București, respectiv de consiliul județean, șeful Corpului gardienilor publici al municipiului București sau al județului, 3 reprezentanți ai comunității, desemnați de primarul general al municipiului București, respectiv de președintele consiliului județean.

(3) Desemnarea nominală a autorității teritoriale de ordine publică este validată de către Consiliul General al Municipiului București sau de către consiliul județean pentru o perioadă de 4 ani.

(4) Autoritatea teritorială de ordine publică este condusă de un președinte ales cu votul majoritar din rândul consilierilor din Consiliul General al Municipiului București sau al consiliilor județene pe o perioadă de 4 ani.

Art. 18. — Autoritatea teritorială de ordine publică are următoarele atribuții:

a) contribuie la elaborarea planului de activități și la fixarea obiectivelor și indicatorilor de performanță minimali, având ca scop protejarea intereselor comunității și asigurarea climatului de siguranță publică;

b) sesizează și propune măsuri de înlăturare a deficiențelor din activitatea de poliție;

c) face propuneri pentru soluționarea de către organele de poliție a sesizărilor care îi sunt adresate, referitoare la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, potrivit prezentei legi;

d) organizează consultări cu membrii comunităților locale și cu organizațiile neguvernamentale cu privire la prioritățile siguranței persoanei și a ordinii publice;

e) prezintă trimestrial informări în ședințele Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliului județean, după caz, asupra nivelului de asigurare a securității și siguranței civice a comunității;

f) elaborează anual un raport asupra eficienței activității unităților de poliție, care se dă publicității.

Art. 19. — (1) Autoritatea teritorială de ordine publică se întrunește în ședințe ordinare sau extraordinare, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie.

(2) La ședințele autorității teritoriale de ordine publică au dreptul să participe, cu statut de invitat, prefectul municipiului București, respectiv al județului, primarul general al municipiului București, respectiv președintele consiliului județean, conducătorii serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale de specialitate. Ședințele autorității teritoriale de ordine publică pot fi și publice.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale autoritatea teritorială de ordine publică emite hotărâri cu caracter de recomandare.

(4) Autoritatea teritorială de ordine publică nu are competențe în problemele operative ale poliției.

Art. 20. — Cheltuielile necesare pentru desfășurarea activității autorității teritoriale de ordine publică se suportă din bugetul municipiului București, respectiv din cel al județului.

Art. 21. — Regulamentul de organizare și funcționare a autorității teritoriale de ordine publică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului de Interne și a Ministerului Administrației Publice, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Raporturile dintre poliție și autoritățile administrației publice locale

Art. 22. — (1) În plan teritorial unitățile de poliție cooperează cu prefectii, autoritățile administrației publice locale, autoritățile judecătorești, serviciile publice descentralizate

ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, precum și cu reprezentanții ai comunității.

(2) În vederea înființării unor noi unități, secții, birouri sau posturi de poliție vor fi consultate Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale ale municipiilor, orașelor ori comunelor, după caz, care vor pune la dispoziție spațiile necesare funcționării acestora.

Art. 23. — (1) Șeful Direcției generale de poliție a municipiului București, șefii inspectoratelor de poliție județene, ai polițiilor municipale și orașenești și ai posturilor de poliție comunale prezintă informări anuale în fața autorității teritoriale de ordine publică, Consiliului General al Municipiului București, consiliilor județene, consiliilor municipale, orașenești sau comunale, după caz, referitoare la măsurile întreprinse în îndeplinirea atribuțiilor specifice.

(2) Șefii unităților prevăzute la alin. (1) informează, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, prefectii, primarul general al municipiului București, președinții consiliilor județene, primarii sectoarelor municipiului București, ai municipiilor, orașelor și comunelor, după caz, despre evoluția fenomenelor antisociale și modul în care au fost îndeplinite sarcinile pe plan local.

Art. 24. — Unitățile teritoriale de poliție cooperează cu consiliile locale și, după caz, cu primarii pentru îndeplinirea hotărârilor sau dispozițiilor scrise ale acestora, emise în limita competențelor lor în domeniul ordinii publice.

Art. 25. — (1) În cazuri justificate de evenimente deosebite, între autoritățile administrației publice locale și unitățile de poliție, de comun acord, se pot încheia protocoale în vederea îndeplinirii eficiente a atribuțiilor poliției.

(2) Dacă poliția nu își îndeplinește responsabilitățile în baza protocolului încheiat, administrația publică se poate adresa organului superior de poliție.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Poliției Române

Art. 26. — (1) Poliția Română are următoarele atribuții principale:

1. apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, proprietatea privată și publică, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și ale comunității;

2. aplică măsuri de menținere a ordinii și liniștii publice, a siguranței cetățeanului, de prevenire și combatere a fenomenului infracțional și de identificare și contracarare a acțiunilor elementelor care atentează la viața, libertatea, sănătatea și integritatea persoanelor, a proprietății private și publice, precum și a altor interese legitime ale comunității;

3. sprijină unitățile de jandarmerie cu informații pentru asigurarea sau restabilirea ordinii și liniștii publice, cu ocazia mitingurilor, manifestațiilor cultural-sportive și altele asemenea;

4. asigură, direct sau în cooperare cu alte instituții abilitate potrivit legii, executarea controalelor tehnice și intervențiilor pirotehnice pentru prevenirea, descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive amplasate în scopul tulburării ordinii publice, vătămării integrității corporale, sănătății persoanelor sau provocării de daune proprietății publice ori private;

5. avizează și controlează, în condițiile legii, înființarea societăților private de detectivi, pază, supraveghere și gardă de corp;

6. culege informații în vederea cunoașterii, prevenirii și combaterii infracțiunilor, precum și a altor fapte ilicite;

7. realizează activități de prevenire și combatere a corupției, a criminalității economico-financiare, a celei transfrontaliere, a infracțiunii în domeniul informaticii și a crimei organizate;

8. desfășoară, potrivit competenței, activități pentru constatarea faptelor penale și efectuează cercetări în legătură cu acestea;

9. asigură paza și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție;

10. constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale, potrivit legii;

11. asigură protecția martorului, informatorului și a victimei, în condițiile legii;

12. asigură, conform legii, protecția magistraților și a familiilor lor, în cazurile în care viața, integritatea corporală sau avutul acestora sunt supuse unor amenințări;

13. desfășoară activități de depistare a persoanelor care se sustrag urmăririi penale, executării pedepselor sau altor hotărâri judecătorești, precum și a persoanelor dispărute;

14. desfășoară activități de prevenire și combatere a migrației ilegale;

15. folosește metode și mijloace tehnico-științifice în cercetarea locului săvârșirii infracțiunilor și la examinarea probelor și a mijloacelor materiale de probă, efectuând, prin laboratoarele și specialiștii proprii acreditați, expertize criminalistice și constatări tehnico-științifice, dispuse în condițiile legii;

16. exercită controlul, potrivit legii, asupra deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor, a materialelor explozive, asupra modului în care se efectuează operațiunile cu arme, muniții și materii explozive, precum și asupra funcționării atelierelor de reparat arme și asupra poligoanelor de tir;

17. exercită controlul asupra respectării regimului materialelor radioactive și nucleare, substanțelor toxice și stupefiante, precum și asupra altor obiecte și materii supuse autorizării, potrivit legii;

18. supraveghează și controlează circulația pe drumurile publice, în afara cazurilor exceptate prin lege, și colaborează cu alte autorități publice, instituții, asociații și

organizații neguvernamentale, pentru îmbunătățirea organizării și sistematizării circulației, asigurarea stării tehnice a autovehiculelor, perfecționarea pregătirii conducătorilor auto și luarea unor măsuri de educație rutieră a participanților la trafic;

19. desfășoară activități specifice de poliție în domeniul transporturilor feroviare, navale și aeriene;

20. exercită controlul asupra legalității stabilirii domiciliului sau reședinței cetățenilor români și străini aflați pe teritoriul țării, în condițiile legii;

21. ține evidența nominală a cetățenilor români cu obligații militare în mediul rural;

22. organizează, în condițiile legii, cazierul judiciar pentru ținerea evidenței persoanelor condamnate ori împotriva cărora s-au luat alte măsuri cu caracter penal și constituie baza de date necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor operative specifice poliției;

23. efectuează studii și cercetări privind dinamica infracționalității în România și propune măsuri de prevenire a acesteia;

24. acordă sprijin, potrivit legii, autorităților administrației publice centrale și locale în vederea desfășurării activității acestora;

25. participă, în condițiile legii, împreună cu alte unități ale Ministerului de Interne, în colaborare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale, unități de protecție civilă și alte organe prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitare de incendii, explozii, avarii, accidente, epidemii, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente;

26. colaborează cu instituțiile de învățământ și cu organizațiile neguvernamentale pentru pregătirea antiinfracțională a populației;

27. conlucrează cu structuri de profil din alte state și de la nivelul unor instituții internaționale pentru prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere;

28. participă la constituirea forțelor internaționale de poliție, destinate unor misiuni de instruire, asistență și cooperare polițienească sau pentru acțiuni umanitare;

29. îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Poliția Română își organizează propria bază de date, potrivit legii.

Art. 27. — Prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române sunt desemnați polițiștii care au calitatea de organ de cercetare penală.

Art. 28. — (1) În îndeplinirea activităților specifice polițistul are competența teritorială corespunzătoare unității de poliție din care face parte.

(2) În caz de continuare a unei măsuri sau activități specifice polițistul poate acționa și pe raza teritorială a altor unități de poliție, comunicând despre aceasta unității competente.

(3) În caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei unități de poliție polițistul are competența teritorială stabilită pentru acea unitate. Polițistul încadrat în Inspectoratul General al Poliției Române are competența teritorială generală.

(4) Polițistul este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor sale de serviciu și a competenței teritoriale a unității din care face parte, când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante, precum și pentru conservarea probelor în cazul altor infracțiuni a căror cercetare va fi efectuată de organele competente.

CAPITOLUL IV

Personalul Poliției Române

Art. 29. — (1) Personalul Poliției Române se compune din polițiști, alți funcționari publici și personal contractual.

(2) Drepturile și îndatoririle specifice ale polițistului se stabilesc prin statut.

Art. 30. — Personalul contractual este supus reglementărilor din legislația muncii, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

CAPITOLUL V

Drepturi și obligații

Art. 31. — (1) În realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și obligații principale:

a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale ori sunt indicii că acestea pregătesc sau au comis o faptă ilegală;

b) să conducă la sediul poliției pe cei care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii; în cazurile nerespectării dispozițiilor date de polițist, acesta este îndreptățit să folosească forța; verificarea situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă;

c) să invite la sediul poliției persoanele a căror prezență este necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor poliției, prin aducerea la cunoștință, în scris, a scopului și motivului invitației;

d) să pună în executare mandatele de aducere, mandatele de arestare și pe cele de executare a pedepselor, în condițiile prevăzute de lege;

e) în cazul săvârșirii unei infracțiuni, al urmăririi unor infractori sau al unei acțiuni teroriste, să intre în incinta locuințelor, a unităților economice, a instituțiilor publice ori particulare, a organizațiilor social-politice, indiferent de deținător sau de proprietar, precum și la bordul oricărui

mijloace de transport românești, cu respectarea dispozițiilor legale;

f) să efectueze, cu respectarea dispozițiilor legale, controale ale persoanelor și bagajelor, precum și ale vehiculelor aflate în circulație, atunci când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unor infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

g) să efectueze controale și razii atunci când există indicii temeinice cu privire la săvârșirea de infracțiuni ori ascunderea unor infractori, bunuri provenite din infracțiuni sau posibile acțiuni teroriste;

h) să poarte asupra sa armamentul și muniția necesare, indiferent dacă este în uniformă sau echipat civil, și să folosească, pentru îndeplinirea misiunilor, autovehiculele din dotare, cu sau fără însemnele distinctive ale poliției;

i) să folosească orice mijloace de transport și comunicații, indiferent de proprietar sau deținător, persoană fizică ori persoană juridică, cu excepția celor aparținând corpului diplomatic, pentru luarea unor măsuri legale ce nu suferă amânare și nu pot fi aduse la îndeplinire altfel; cheltuielile vor fi achitate ulterior, la cererea proprietarilor, și vor fi suportate din fondurile unităților de poliție sau, după caz, de către persoanele care au determinat intervenția, nu mai târziu de 15 zile;

j) să folosească gratuit mijloacele de transport în comun în timpul serviciului pentru executarea unor misiuni, iar personalul din poliția pentru transporturi, pe cele feroviare și navale; folosirea mijloacelor de transport se face pe baza legitimației de serviciu;

k) să solicite sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție a persoanelor care au comis fapte penale.

(2) În exercitarea drepturilor conferite de prezenta lege polițistul are obligația să respecte întocmai drepturile și libertățile fundamentale ale omului, prevăzute de lege și de Convenția europeană a drepturilor omului.

Art. 32. — (1) Pentru combaterea infracțiunilor săvârșite în condițiile crimei organizate ori în interesul urmăririi penale poliția poate utiliza metoda livrării supravegheate.

(2) *Livrarea supravegheată* constituie metoda folosită de instituțiile sau organele legal abilitate, cu autorizarea și sub controlul procurorului, care constă în permiterea trecerii sau circulației pe teritoriul țării a drogurilor ori precursorilor și bunurilor care fac obiectul unor infracțiuni sau ale căror deținere și comercializare sunt interzise, în scopul descoperirii activităților infracționale și al identificării persoanelor implicate.

Art. 33. — (1) Pentru prevenirea și combaterea corupției, a criminalității transfrontaliere, a traficului de ființe umane, terorismului, traficului de droguri, spălării banilor, infracțiunilor informatice și a crimei organizate, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al

Poliției Române, cu aprobarea ministrului de interne și cu autorizarea procurorului desemnat de procurorul general al parchetului de pe lângă Curtea de apel, Poliția Română poate să folosească informatori și polițiști sub acoperire pentru culegerea de informații în vederea folosirii acestora ca probe în timpul unui proces în instanță. Autorizarea procurorului va fi emisă în scris pentru o perioadă de maximum 60 de zile și poate fi prelungită în aceleași condiții pentru alte perioade de câte 30 de zile fiecare. Toate aceste autorizații vor fi confidențiale și nu vor fi făcute publice.

(2) Sursele de informare, metodele și mijloacele activității de culegere a informațiilor au caracter confidențial și nu pot fi dezvăluite de nimeni în nici o împrejurare. Excepție fac cazurile în care îndatoririle funcției, nevoile justiției sau legea impune dezvăluirea lor. În aceste situații dezvăluirea se va face, după caz, cu asigurarea protecției necesare.

(3) Prin activitatea de culegere, verificare și valorificare a datelor și informațiilor polițiștii nu trebuie în nici un fel să lezeze sau să îngreșească în mod ilegal drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața privată, onoarea sau reputația acestora.

(4) Ministerul de Interne asigură protecția și încadrarea în muncă a polițiștilor care, lucrând sub acoperire, au fost deconspirați în împrejurări care exclud culpa acestora.

(5) Organizarea și funcționarea activității de culegere a informațiilor pentru activitatea specifică poliției se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

(6) Ministrul de interne prezintă, anual sau ori de câte ori se impune, Consiliului Suprem de Apărare a Țării și comisiilor de specialitate ale Parlamentului României rapoarte referitoare la activitatea de culegere a informațiilor și fondurile utilizate în acest scop.

(7) Colectarea, stocarea și utilizarea datelor despre persoanele aflate în atenția poliției se fac în conformitate cu legea și cu principiile internaționale privind protecția datelor.

Art. 34. — (1) Pentru descurajarea, împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace, polițiștii pot folosi scuturi de protecție, căști cu vizor, bastoane din cauciuc, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, jeturi de apă, arme cu glonț din cauciuc și cătușe, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.

(2) Mijloacele prevăzute la alin. (1) pot fi folosite împotriva persoanelor care:

a) întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală, sănătatea sau bunurile altor persoane;

b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, încearcă să pătrundă, pătrund fără drept sau

refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale partidelor politice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public ori privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității;

c) ultragiază persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice;

d) se opun sau nu se supun, prin orice mijloace, îndeplinirii solicitărilor legale ale polițistului, numai dacă există o temere legitimă că prin acțiunile lor pot pune în pericol integritatea corporală sau viața polițistului.

(3) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin. (1) împotriva participanților la acțiunile agresive se va face în mod gradual, după avertizarea prealabilă asupra utilizării unor asemenea mijloace și acordarea timpului necesar pentru încetarea acțiunilor și conformarea la solicitările legale ale polițistului; excepție fac cazurile extreme. Orice acțiune în public și în cazuri extreme se face prin anunțare: *Poliția!*

(4) Folosirea mijloacelor prevăzute la alin. (1) nu trebuie să depășească nevoile reale pentru împiedicarea sau neutralizarea acțiunilor agresive.

Art. 35. — (1) În caz de necesitate polițistul poate folosi, în situațiile și în condițiile prevăzute de lege, forța armelor albe sau a armelor de foc. Armele de foc se folosesc după somația: *Stai, stai că trag!*

(2) În cazurile de legitimă apărare polițistul poate folosi armele de foc, fără somație.

(3) Folosirea armamentului din dotare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în condițiile și în situațiile prevăzute de lege, înlătură caracterul penal al faptei.

Art. 36. — Se interzice folosirea mijloacelor prevăzute la art. 34 și 35 împotriva femeilor cu semne vizibile de sarcină, împotriva persoanelor cu semne vădite de invaliditate și copiilor, cu excepția cazurilor în care aceștia înfăptuiesc un atac armat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane.

Art. 37. — (1) Poliția Română poate interveni în forță, în condițiile legii, împotriva celor care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea persoanelor ori a organelor de ordine, precum și împotriva celor care amenință cu distrugerea unor clădiri sau bunuri de interes public ori privat.

(2) Folosirea mijloacelor din dotare se face numai după avertizarea și somarea, prin mijloace de amplificare sonoră, a participanților la dezordine asupra necesității respectării legii și ordinii publice. Dacă după avertizare se încalcă în continuare ordinea publică și legile, polițistul numit ca șef al dispozitivului de ordine sau șefii ierarhici îi somează pe participanți folosind formula: Prima somație: *Atențiune, vă rugăm să părăsiți... Vom folosi forța!*, urmată de semnale sonore și luminoase. Dacă după trecerea perioadei de timp necesare dispersării cei somați nu se supun, se folosește o ultimă somație, astfel: Ultima somație: *Părăsiți... Se va folosi forța!*

(3) Dacă în astfel de situații, precum și în cele prevăzute de art. 47 din Legea nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor se impune uzul de armă, în prealabil se va folosi o ultimă somație, astfel: *Părăsiți... Se vor folosi armele de foc!*

(4) Folosirea mijloacelor de împiedicare și constrângere încetează de îndată ce s-a restabilit ordinea publică.

Art. 38. — Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul va fi întocmit în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică de îndată procurorului competent, potrivit legii.

Art. 39. — Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea publică sau siguranța persoanelor, în toate situațiile în care ia cunoștință direct ori când este sesizat despre acestea.

Art. 40. — Polițistul este obligat să ia măsurile necesare pentru ocrotirea vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor a căror pază o asigură și, în special, să ia imediat măsuri ca îngrijirile medicale să le fie acordate de fiecare dată când acestea se impun.

Art. 41. — (1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu polițistul este obligat să prezinte insigna sau legitimația de serviciu, după caz, pentru a-și face cunoscută, în prealabil, calitatea, cu excepția situațiilor în care rezultatul intervenției sau siguranța ulterioară a polițistului ar fi periclitată.

(2) Înainte de intrarea în acțiune sau efectuarea intervenției ce nu suferă amânare polițistul este obligat să se prezinte verbal, iar după încheierea oricărei acțiuni sau intervenții, să se legitimeze și să își declare funcția și unitatea de poliție din care face parte.

Art. 42. — (1) Polițistul este obligat să verifice permanent competența acțiunilor sale.

(2) În efectuarea investigațiilor polițistul este obligat să se bazeze pe date sau informații privind săvârșirea unor fapte ilegale.

CAPITOLUL VI

Asigurarea logistică, materială și financiară

Art. 43. — (1) Poliția Română poate deține în folosință imobile, armament, muniție, echipamente și aparatură tehnică specifică, necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(2) Unitățile de poliție utilizează, potrivit legii, un parc propriu de mijloace de transport, animale de serviciu și alte mijloace necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(3) Pe lângă unitățile de poliție se pot constitui secții sau asociații sportive.

(4) Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile teritoriale ale poliției pot avea cabinete medicale care să asigure asistența medicală la locul de muncă, pot deține în folosință baze de tratament și unități de cazare a personalului și a membrilor lor de familie pe timpul cât se află în misiune, concedii de odihnă sau tratament medical.

Art. 44. — Inspectoratul General al Poliției Române și unitățile teritoriale ale poliției folosesc locuințe de protocol, de serviciu, de intervenție și sociale ce pot fi repartizate polițiștilor, celorlalți funcționari publici și personalului contractual, precum și familiilor acestora.

Art. 45. — Dotarea Poliției Române se realizează de către Ministerul de Interne din fondurile alocate cu această destinație prin legea bugetului de stat și din alte surse constituite potrivit legii.

Art. 46. — Inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române este abilitat:

a) să aprobe, în limitele competențelor sale, documentațiile tehnico-economice pentru lucrările proprii de investiții și să urmărească executarea acestora la termenele stabilite;

b) să stabilească normele de întrebuințare, întreținere și reparare pentru tehnica specială din dotare;

c) să execute controlul mijloacelor materiale și bănești repartizate unităților subordonate;

d) să exercite orice alte atribuții conferite prin actele normative, în domeniile asigurării materiale și financiare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 47. — Poliția Română cooperează cu instituții similare din alte state și cu organisme internaționale de profil,

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 20 martie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 aprilie 2002.
Nr. 218.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind organizarea și funcționarea Poliției Române

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și (3) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 19 aprilie 2002.
Nr. 325.

pe baza înțelegerilor la care România este parte, inclusiv prin ofițeri de legătură.

Art. 48. — (1) În interesul asigurării ordinii publice și securității colective, la solicitarea Președintelui României, cu aprobarea Parlamentului, efective ale Poliției Române pot participa, în afara teritoriului național, la constituirea forțelor internaționale de poliție destinate unor misiuni de instruire, asistență și cooperare polițienească, precum și pentru acțiuni umanitare.

(2) Pe timpul îndeplinirii misiunilor prevăzute la alin. (1) efectivele de poliție participante vor avea statutul personalului detașat la organizații internaționale și vor beneficia de drepturile cuvenite potrivit legii.

Art. 49. — Înființarea, organizarea și funcționarea poliției comunitare pentru ordinea publică la nivelul unităților administrativ-teritoriale se reglementează prin lege.

Art. 50. — Ziua Poliției Române este 25 martie.

Art. 51. — Uniforma de polițist, forma și conținutul insignei și ale documentelor de legitimare a polițiștilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 52. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 26/1994 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 18 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 18 aprilie 2002

cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române

I. Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, în vederea declanșării controlului de constituționalitate asupra prevederilor art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române, de către un grup de 56 de deputați, și anume: Gheorghe Albu, Mihai Baciuc, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Anca Daniela Boagiu, Emil Boc, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru-Liviu Mera, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Bogdan Nicolae Niculescu-Duvăz, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Pereș, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Alecu Sandu, Alexandru Sassu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Adrieon Videanu, Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Ioan Mogoș, Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Dinu Patriciu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Popescu-Tăriceanu, Dan-Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica și Radu Stroe.

Sesizarea a fost transmisă prin Adresa nr. 51/184 din 4 aprilie 2002 a secretarului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.496 din 4 aprilie 2002, formând obiectul Dosarului nr. 144A/2002.

Prin sesizare se solicită să se constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române, întrucât contravine dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Constituția României.

În motivarea sesizării se susține că prevederile art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române sunt neconstituționale, deoarece: „Constituția României precizează în mod clar că privarea de libertate a persoanei, fără mandat de arestare (emis de judecător sau procuror), nu se poate face decât sub forma reținerii cel mult 24 de ore. Prin măsura conducerii la sediul poliției, ca măsură administrativă, organul de poliție își arogă dreptul de a dispune de viața și libertatea persoanei timp de 24 de ore peste reglementările legale. Or, este cunoscut faptul că regulile cu privire la libertatea și siguranța persoanei sunt de strictă interpretare și, în fond, reținerea — ca măsură administrativă — este tot o privare de libertate și adaugă la textul Constituției.

Potrivit Constituției, *libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile* (art. 23 alin. 1) și, în consecință, orice reglementări care extind reglementările constituționale cu privire la reținerea unei persoane nu pot fi apreciate decât ca neconstituționale.“

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea de neconstituționalitate a

fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta în scris punctele lor de vedere.

Președintele Senatului a comunicat prin Adresa nr. 1/409 din 15 aprilie 2002 punctul său de vedere, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este nefondată.

În motivarea acestui punct de vedere se arată că: „Sesizarea celor 56 de deputați face o gravă confuzie între instituțiile legale privind lipsirea de libertate a persoanei fizice și măsurile administrative de evidență și control privind ordinea și liniștea publică în stat și în societate. [...] În orice societate organizată, organele de poliție legitimează, controlează, verifică persoanele fizice în anumite situații, în anumite locuri, la anumite evenimente, stări de fapt de tulburare a ordinii și liniștii publice și alte asemenea situații. Orice persoană este obligată, sub somația constrângerii de către autoritatea publică, să se supună dispoziției, să se legitimeze, să execute ordinele impuse de situația dată. Acei care refuză a se legitima, nu au legitimație, nu sunt cunoscuți notoriu, sunt suspecti de a fi comis o infracțiune, de a fi prezenți în acel loc în vederea unei fapte antisociale, sunt cunoscuți ca răufăcători etc. trebuie identificați, legitimați pentru că pot să fie participanți la fapte antisociale — și pot să dispară, să rămână necunoscuți. [...] Nu este vorba de reținere ca măsură legală privativă sau restrictivă de libertate, prevăzută de art. 23 lit. c) din Constituție și dezvoltată de Codul de procedură penală. Este vorba de măsura de fapt, fizică și inerentă a verificării, a controlului, a identificării persoanelor — suspecte și necunoscute. [...] Această activitate de fapt a polițistului nu are altă reglementare în lege și trebuie să fie reglementată, tocmai ca garanție legală pentru drepturile cetățeanului.“

Președintele Camerei Deputaților a comunicat prin Adresa nr. 51/184/RG din 11 aprilie 2002 punctul său de vedere, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că: „Art. 23 din Constituția României reglementează libertatea individuală în raport cu măsurile preventive (reținerea și arestarea) ce pot fi dispuse conform dispozițiilor Codului de procedură penală. [...]

În interpretarea dată, textul constituțional stabilește că reținerea, ca măsură preventivă, nu trebuie să depășească 24 de ore, art. 31 alin. (1) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române neîncălându-l întrucât el nu stipulează o asemenea măsură, ci o măsură administrativă.

Nu poate fi acceptată opinia autorilor sesizării conform căreia reținerea persoanei fără mandat de arestare depășește reglementările legale de 24 de ore, întrucât, neaflându-se în prezența aceleiași categorii de măsuri, perioada de timp stabilită în art. 31 alin. (1) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române nu poate fi cumulată cu cea determinată prin măsura reținerii ca măsură preventivă incidentă în cazul art. 23 alin. (3) din

Constituția României, nedepășind astfel termenul de 24 de ore prevăzut în reglementările legale aplicabil reținerii ca măsură preventivă.

Diferența dintre cele două măsuri, una administrativă și cealaltă preventivă, este evidentă; prima măsură se aplică următoarelor categorii de persoane:

a) acelor care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale;

b) persoanelor suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii.

Față de prima categorie organul de poliție va putea dispune măsura reținerii prevăzută de Codul de procedură penală, dar față de a doua categorie, termenul de 24 de ore apare ca un termen destinat organului de poliție, necesar pentru ca acesta să stabilească identitatea făptuitorului, în vederea aplicării măsurii legale de reținere, ca măsură preventivă. Așadar, verificarea situației celei de-a doua categorii de persoane, vizată de art. 31 alin. (1) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române și, inclusiv, luarea măsurilor legale (respectiv măsura reținerii) se realizează în termen de 24 de ore, dar ca măsură administrativă, obligatorie pentru cunoașterea identității persoanei pentru ca aceasta să poată fi învinuită, întrucât identificarea persoanei este o condiție esențială pentru ca acesteia să i se aplice măsura reținerii prevăzută de Codul de procedură penală.

Guvernul României a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/4039 A.N. din 11 aprilie 2002, în sensul că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În motivarea punctului de vedere al Guvernului se relevă că, deosebit de cazurile de reținere avute în vedere de art. 23 alin. (3) din Constituție, în sistemul nostru de drept mai sunt admise și altele, cum ar fi: reținerea contravențională prevăzută de Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată, precum și măsurile prevăzute de art. 183, 215 și 465 din Codul de procedură penală.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 17 din Legea nr. 47/1992, republicată, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării îl constituie prevederile art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române, care au următorul cuprins: „În realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice și are următoarele drepturi și atribuții principale: [...]

b) să conducă la sediul poliției pe cei care, prin acțiunile lor, periclitează viața persoanelor, ordinea publică sau alte valori sociale, precum și persoanele suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale, a căror identitate nu a putut fi stabilită în condițiile legii; în cazurile nerespectării dispozițiilor date de polițist,

acesta este îndreptățit să folosească forța; verificarea situației acestor categorii de persoane și luarea măsurilor legale, după caz, se realizează în cel mult 24 de ore, ca măsură administrativă;“

În motivarea sesizării de neconstituționalitate se susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile art. 23 alin. (3) din Constituție, conform cărora „Reținerea nu poate depăși 24 de ore“.

Curtea constată că sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române este neîntemeiată în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Noțiunea de libertate individuală, utilizată în cuprinsul art. 23 din Constituția României, desemnează posibilitatea fizică a persoanei de a se manifesta în limitele sale naturale, fără a fi supusă altor restrângeri sau opreliști decât cele stabilite prin ordinea de drept.

La fel ca și celelalte drepturi și libertăți fundamentale libertatea individuală nu are un caracter absolut, astfel că exercițiul acesteia poate fi restrâns în cazurile prevăzute de art. 49 alin. (1) din Constituție, și anume „pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav“. Restrângerea în aceste cazuri trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

În concordanță cu aceste principii art. 23 din Constituție, invocat de autorii sesizării de neconstituționalitate, reglementează condițiile în care autoritățile competente ale statului pot fi abilitate prin lege să restrângă exercițiul libertății individuale, pe calea măsurilor de reținere și de arestare preventivă. Astfel, în ceea ce privește măsura reținerii unei persoane, potrivit art. 23 alin. (2) din Constituție, această măsură este permisă „numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege“, iar potrivit art. 23 alin. (3), durata ei nu poate depăși 24 de ore.

Constituția se referă în prevederile citate la toate cazurile în care autoritățile publice competente sunt autorizate prin lege să ia măsura reținerii unei persoane, fie că este vorba despre o măsură preventivă dispusă în procesul penal, despre una luată în cadrul procedurii contravenționale sau despre o altă măsură de reținere cu caracter administrativ. În toate aceste cazuri reținerea nu poate depăși 24 de ore, iar în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea fundamentală, eliberarea celui reținut este obligatorie dacă motivele acestei măsuri au dispărut.

Prin art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române se instituie un complex de activități specifice organelor de poliție, și anume conducerea la sediul poliției — dacă este cazul, prin folosirea forței — a categoriilor de persoane prevăzute în textul de lege, identificarea acestora, verificarea datelor care le fac „suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale“ ori, după caz, urmează „luarea măsurilor legale“ față de acestea.

Deși în cuprinsul textului nu se prevede expres luarea măsurii de reținere împotriva persoanelor supuse verificării, este neîndoielnic faptul că activitatea de verificare efectuată de poliție — activitate definită ca o „măsură administrativă“ — implică restrângerea exercițiului libertății individuale și poate fi caracterizată, în termenii art. 23 din Constituție, ca o reținere.

Măsura administrativă prevăzută de textul de lege criticat nu contravine însă prevederilor art. 23 alin. (3) din Constituție, astfel cum fără temei susțin autorii sesizării, dat fiind că activitatea denumită astfel „se realizează în cel mult

24 de ore", adică în limitele de timp prevăzute de acest text constituțional.

Nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia prin cumularea măsurii administrative prevăzute la art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției

Române cu măsura reținerii prevăzute la art. 136 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală se ajunge la depășirea duratei de 24 de ore, prevăzută la art. 23 alin. (3) din Constituție, întrucât prin textul de lege criticat nu se prevede o asemenea posibilitate.

Având în vedere aceste considerente, dispozițiile art. 23 alin. (3), art. 49 alin. (1), ale art. 144 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 2 alin. (3), art. 12, art. 13 alin. (1) lit. A.a), art. 17, 18, art. 19 alin. (1) și ale art. 20 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. b) din Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române sunt constituționale, întrucât nu permit depășirea duratei reținerii prevăzute la art. 23 alin. (3) din Constituția României.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă.

Dezbaterea a avut loc la 18 aprilie 2002 și la ea au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind atestarea domeniului public al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Bacău

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se atestă apartenența la domeniul public al județului Bacău, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Bacău, a bunurilor cuprinse în anexele nr. 1—88*), care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 27 decembrie 2001.
Nr. 1.347.

*) Anexele nr. 1—88 se publică ulterior.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unor terenuri, proprietate privată a statului,
din administrarea Agenției Domeniilor Statului
în administrarea Agenției Naționale pentru Locuințe**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 4 și ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor terenuri, proprietate privată a statului, situate în municipiul București, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea Agenției Naționale pentru Locuințe.

Art. 2. — Terenurile prevăzute la art. 1 vor fi folosite de către Agenția Națională pentru Locuințe pentru construcția de locuințe.

Art. 3. — Predarea-preluarea terenurilor transmise potrivit art. 1 se face în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Ion Șelaru,
secretar de stat

Ministrul agriculturii, alimentației
și pădurilor,
Ilie Sârbu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 18 aprilie 2002.
Nr. 389.

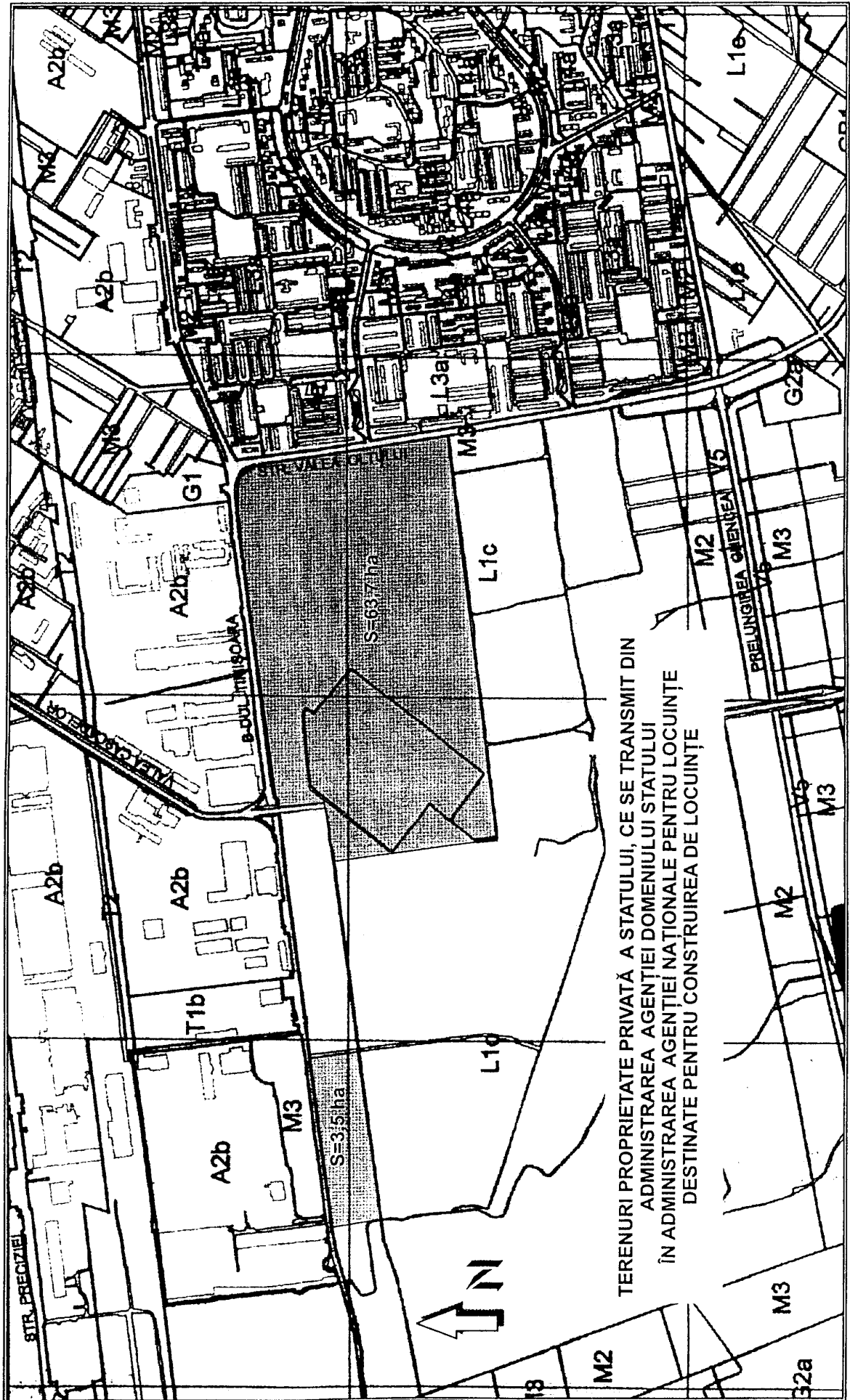
ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a terenurilor care se transmit din administrarea Agenției Domeniilor Statului în administrarea
Agenției Naționale pentru Locuințe**

Nr. crt.	Adresa imobilelor care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice ale imobilelor
1.	Municipiul București, bd. Timișoara, sectorul 6	Agenția Domeniilor Statului	Agenția Națională pentru Locuințe	Teren în suprafață de 3,5 ha, potrivit planului de situație anexat
2.	Municipiul București, bd. Timișoara, sectorul 6	Agenția Domeniilor Statului	Agenția Națională pentru Locuințe	Teren în suprafață de 63,7 ha, potrivit planului de situație anexat

PLAN DE SITUAȚIE
 Scara: 1 : 10.000

TERENURI PROPRIETATE PRIVATĂ A STATULUI, CE SE TRANSMIT DIN
 ADMINISTRAREA AGENȚIEI DOMENIULUI STATULUI
 ÎN ADMINISTRAREA AGENȚIEI NAȚIONALE PENTRU LOCUINȚE
 DESTINATE PENTRU CONSTRUIREA DE LOCUINȚE

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unui imobil din proprietatea publică a statului și administrarea
Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a statului și în folosința gratuită
a Agenției Naționale pentru Locuințe**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și ale art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/1999 privind reglementarea regimului juridic al terenurilor destinate construirii de locuințe prin Agenția Națională pentru Locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 243/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Apărării Naționale în proprietatea privată a statului și în

folosința gratuită a Agenției Naționale pentru Locuințe.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Ion Șelaru,
secretar de stat

Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 18 aprilie 2002.
Nr. 394.

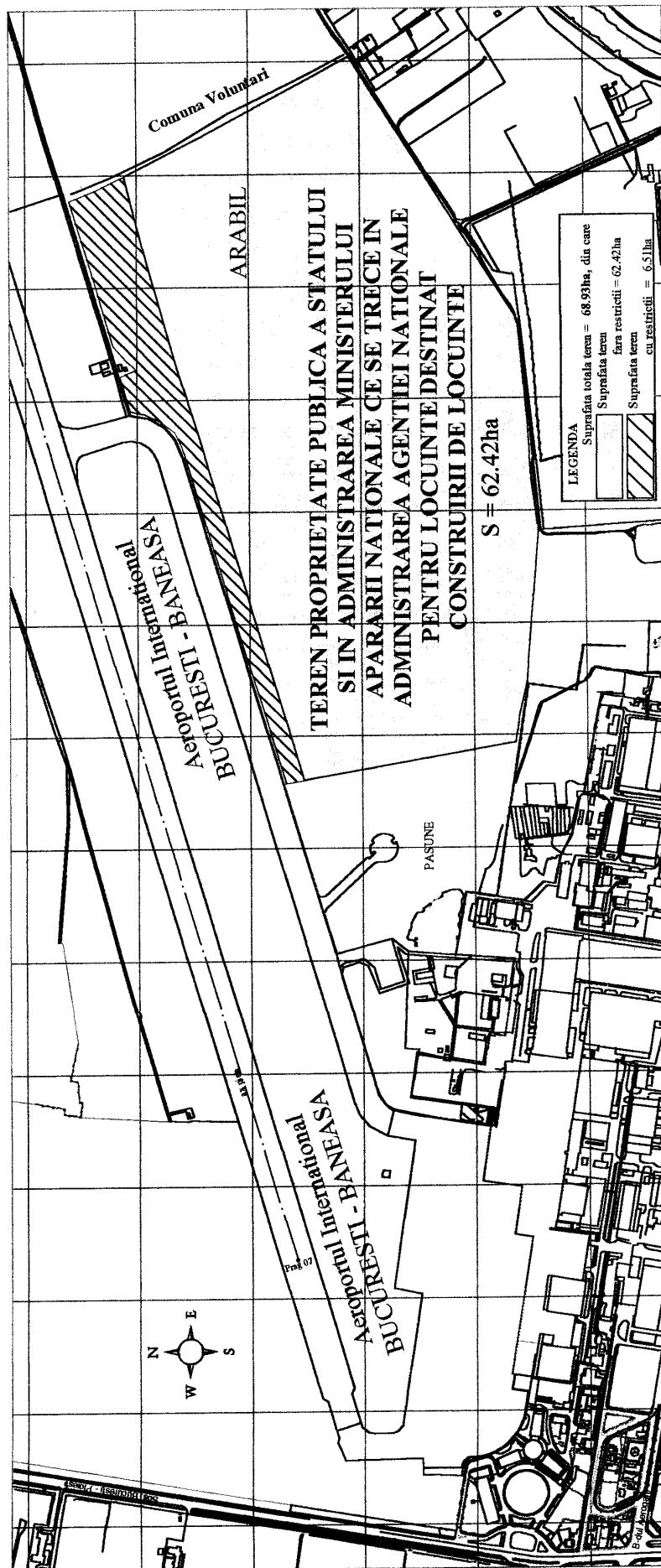
ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului care trece din proprietatea publică a statului și administrarea Ministerului Apărării Naționale
în proprietatea privată a statului și în folosința gratuită a Agenției Naționale pentru Locuințe**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
Municipiul București, str. Câmpul Pipera, sectorul 1	Ministerul Apărării Naționale	Agenția Națională pentru Locuințe	Teren în suprafață de 62,422 ha, potrivit planului de situație anexat. Terenul este înscris în inventarul bunurilor din domeniul public al statului, având numărul de identificare 103610, atribuit de Ministerul Finanțelor Publice. <u>Vecinătăți:</u> E — str. Câmpul Pipera S — Complex Sere Pipera și Întreprinderea Metalurgică N — Pista Aeroport Băneasa V — Aeroportul Băneasa

PLAN DE SITUATIE
scara 1:10.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2002 pentru lucrările de construcție la așezământul monahal de la Mănăstirea Nicula din județul Cluj și la Catedrala Ortodoxă din Cluj-Napoca

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, precum și ale art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea de la bugetul de stat a sumei de 4 miliarde lei, după cum urmează:

a) 2 miliarde lei pentru lucrările de construcție la așezământul monahal de la Mănăstirea Nicula din județul Cluj, din cadrul Arhiepiscopiei Clujului, Vadului și Feleacului;

b) 2 miliarde lei pentru lucrările de construcție la Catedrala Ortodoxă din Cluj-Napoca.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 se suplimentează bugetul Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2002 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2002 și în bugetul Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2002.

Art. 4. — Ministerul Culturii și Cultelor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare a sumei prevăzute la art. 1, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii și cultelor,
Florin Rotaru,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 aprilie 2002.
Nr. 407.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro